

ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਡਿਸਪੈਚ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਪੱਤਰ ਕਦੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲਾ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਡਿਸਪੈਚ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪਲਾਟ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਲਾਟ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਅਜੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ 25 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਐਮ. ਐਮ. ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਜੋਰਾ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ.

ਭਗਵੰਤ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2007 ਦਾ 8 CWPNo 1398

17 ਨਵੰਬਰ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟੀਕਲ. 226—ਪੰਜਾਬ ਹਾਊਸਿੰਗ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਐਕਟ, 1972—ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ — ਮਾਸਿਕ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ 'ਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਅਲਾਟੀ—ਘਰ ਦਾ ਰੱਦ ਹੋਣਾ—ਅਸਲੀ ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਮੌਤ — ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਐਲ. ਆਰ. — ਬੇਦਖਲੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ—ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਰਾ ਬਕਾਇਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹਨ-ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਰਾ ਬਕਾਇਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤਿਆਰ ਹਨ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ

ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ. ਐੱਚ. HE-89, ਫੇਜ਼ V,

ਮੋਹਾਲੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਈਟ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ.

(ਪਾਰਾ 7 ਅਤੇ 9)

ਬੀਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਦੇ.ਪੀ.ਐਸ ਮਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਮ.ਐਮ. ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 (ਪੀ-9), 7 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 (ਪੀ-5/ਟੀ) ਅਤੇ 29 ਫਰਵਰੀ, 1984 (ਪੀ-2) ਦੇ ਹਾਊਸ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰ HE-89 (ਗਰਾਊਂਡ ਫਲੋਰ), ਫੇਜ਼-V, ਮੋਹਾਲੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਅਲਾਟੀ (ਮਿ੍ਤਕ) ਦੇ ਐਲ.ਆਰ.

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਕਾਂਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਹਾਊਸਿੰਗ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੋਰਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਛੋਟੇ 'PHDB' ਲਈ), ਹੁਣ ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੋਹਾਲੀ ਏਰੀਆ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ (ਸੰਖੇਪ ਲਈ, 'ਗਮਾਡਾ') ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ HE-89, ਫੇਜ਼-V, ਮੋਹਾਲੀ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਮਿਤੀ 30 ਸਤੰਬਰ, 1975 (ਪੀ-1) ਦੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ। ਘਰ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਕੀਮਤ ਸੀ. 15,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 1,400 ਬਿਆਨੇ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ 25% ਬਣਾਉਣ ਲਈ 2750. ਘਰ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਬਕਾਇਆ 75% ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਹਰ 20 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ 105.50 (ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ)।

(3) ਅਲਾਟੀ ਨੇ ਲਗਭਗ 8 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਮਾਸਿਕ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਆਰਥਿਕ ਤੰਗੀ ਕਾਰਨ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਿਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 29 ਫਰਵਰੀ, 1984 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਪੀ.ਐਚ.ਡੀ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਘਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਾਟੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। 30 ਜੂਨ, 1983 ਤੱਕ 16 ਮਾਸਿਕ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 1,393 ਅਤੇ ਰੁ. 30 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਤੱਕ 18 ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 1,660.50 (ਪੀ-2)।

(4) ਇੱਥੇ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੰਜਾਬ ਹਾਊਸਿੰਗ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਐਕਟ, 1972 (ਸੰਖੇਪ ਲਈ, 'ਐਕਟ') ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ

ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਪੀਐਚਡੀਬੀ ਨੇ 31 ਜਨਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਨੰ. 72.06 ਕਿ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਵਿਆਜ ਆਦਿ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 400

(5) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਂਤਾ ਚੌਧਰੀ, ਅਸਲੀ ਅਲਾਟੀ, ਦੀ ਮਿਆਦ 21 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 1996-97 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਐਲ.ਆਰ. ਹੇਠ ਕਰਕੇ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। 10,000 ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਵੱਲ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇਕਰ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 22 ਮਈ, 2003 ਨੂੰ, ਪੰਜਾਬ ਰੀਜਨਲ ਐਂਡ ਟਾਊਨ ਪਲੈਨਿੰਗ ਐਂਡ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1995 ਦੀ ਧਾਰਾ 46(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਬੇਦਖਲੀ ਨੋਟਿਸ (ਸੰਖੇਪ ਲਈ, '1995 ਐਕਟ') ਵਿੱਚ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲੀ ਅਲਾਟੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਂਤਾ ਚੌਧਰੀ, 1 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਪੀ-3/ਟੀ)। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਪੁੱਡਾ, ਮੋਹਾਲੀ ਕੋਲ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 23 ਜੁਲਾਈ, 2003 ਨੂੰ, 1995 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45(5) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ, ਪੁੱਡਾ (ਪੀ-4) ਅੱਗੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। 73,620 ਜੋ ਕਿ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 2003 ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। 7 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਪੀ-5/ਟੀ)। 27 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਹੋ ਗਏ

50,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ 1995 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45(8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਮਕਾਨ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 (ਪੀ 7) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਅਹਿਦ ਲਿਆ। 2-3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ 26,000, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ 21 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ (ਪੀ-8) ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਪੀ-9))। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ, 1 ਅਗਸਤ, 2006 ਨੂੰ, 1995 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46(1) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘਰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ (ਪੀ-10/ਟੀ.),

(6) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ

ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੜੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਣਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ 29 ਫਰਵਰੀ, 1984 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

(8) ਇਹ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 1 ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੈ ਕਿ a3 ਸਾਈਟ, ਡੀ ਪਲਾਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਰੱਦ/ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲਈ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਰਾਮ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (1) ਦੀ ਸੌਖ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1)(f), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 86 ਅਤੇ 87 ਦੇਖੋ)। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟੀਸੀਆਰਆਈ ਓਟ ਅਸਟੇਟ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਠਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਰਾਮ ਪੁਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੈਰਾ 57 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਕਦਮ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 49 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

(49) 1952 ਤੋਂ, ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ

BHAGWANT LAL AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 1079
AND OTHERS (*M.M. Kumar. J.*)

ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵਾਜ਼ਬ ਹਨ; ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਕਸਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਗਲਤ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਤੁਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹਨ ਜਾਂ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1982 ਪੀਐੱਡਐਚ 301
- (2) (2004)2 SCC 130

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਵਾਜਬ ਮਾਤਰਾ, ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੌਲਿਕ ਸੁਤੰਤਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ 50 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਨੁਪਾਤਕਤਾ ਦੇ ਘੇਰੇ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਪਾਤਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਦੇਖੋ ਓਮ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2001)2 SCC 386]।”

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕੜੀ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 (ਪੀ-9) ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ। 7 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 (ਪੀ-5/ਟੀ) ਅਤੇ 29 ਫਰਵਰੀ, 1984 (ਪੀ-2) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 1 ਅਗਸਤ, 2006 (ਪੀ-10/ਟੀ) ਦੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮਕਾਨ ਨੰ. HE-89, ਫੇਜ਼-V, ਮੋਹਾਲੀ, ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਈਟ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:-

- (a) ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹਾਊਸ ਨੰਬਰ HE-89, ਫੇਜ਼-V, ਮੋਹਾਲੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- (b) ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਮਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣਗੇ ਜੋ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ

BHAGWANT LAL AND OTHERS v. STATE OF PUNJAB 1081
AND OTHERS (*M.M. Kumar. J.*)

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ